

Boldog új évet!
(Happy New Year!)

KÜLSŐ - KÜLVÁROSI NÉPTELEN KISUTCA - SZILVESZTER ÉJJEL

Sötétség, nagy hideg.

Az év utolsó napjának zaja ide már nem jut el. A házak fala kopott, részben lemállott róluk a vakolat. A fal mellett behorpadt kukák állnak vagy éppen fekszenek, tartalmukkal beborítva az utca kövét. Néhány utcai lámpa tompa fénye szűrődik át a ködös hideg levegőn.

Az utca egyik végében a ködös félhomályban egy autó áll. Nem új, de nem is olyan régi, hogy beilleszkedjen a milióbe. Benne két fiatalember üldögél. Öltözetüket tekintve ők sem illenek bele ebbe a környezetbe.

Robi ül a kormány mögött, mellette az anyósülésen Ábris. Idegesnek tűnnek, miközben mintha várnának valamire. Már egy ideje.

Robi izgágább kettejük közül. Az órájára néz, majd jól hallhatóan fújtat egyet, aztán kabátja belső zsebéből előkotor egy cigisdobozt. Kibontja, és mellette ülő társa felé nyújtja a dobozt. Ábris apró biccentéssel elutasítja. Robi megvonja a vállát, és hanyag mozdulattal a szájába tesz egy szálat.

ROBI

Hát az Olasz nem svájci, az
tuti...

Robi kabátja egy másik zsebéből műanyag öngyújtót húz elő, de meglepetésére az nem ad tüzet. Többszöri próbálkozással sem jár sikerrel, és hiába is rázogatja, ütögeti, nem engedelmeskedik neki így kénytelen feladni.

Egy pillanatig dühös, majd arcán a reményteljes kifejezéssel átnyúl a túloldalra, és a kesztyűtartóban kezd turkálni. Rövid keresgélés után elő szed egy másik öngyújtót. Küzdelmére Ábris is egyre inkább figyelmet fordít. Örömteli várakozással emeli a cigarettája elé az öngyújtót, azonban ez sem akar lángra kapni. Néhány dühödt próbálkozás után kezeit csalódottan ejti az ölébe. Aztán lassan lehúzza az ablakot, és hirtelen vad mozdulattal kidobja a két öngyújtót az ablakon. Cigarettája lefittyedve lóg a szájából, miközben az ablakot visszatekeri.

Ábris, látva a reménytelen helyzetet, óvatosan zsebeit kezdi tapogatni. Robi egyre kevésbé bizakodik, de az aprólékos keresésnek meg van az eredménye, és Ábris nadrágzsebéből előkerül egy újabb öngyújtó. Robi szeméi felcsillannak, mikor barátja felé nyújtja a kezeit, hogy tüzet adjon neki. Azaz csak adna, mert ez a gyújtó sem működik. Ábris értetlenül mered a gyújtójára és próbálkozik újra meg újra, de hiába.

Robi fejét megtámasztja az ülés támláján és egy mélyet fújtat. Egy kis ideig néz maga elé, majd kinyitja az ajtót és kiszáll. Ábris érdeklődve nyújtogatja a nyakát. Robi hamarosan visszaszáll a kocsiba, kezében az imént kihajított öngyújtó egyik példánya. Ujjaival letörölgeti róla a koszt, majd babrálni kezd vele. Leszedi az alumínium kupakját, feszegeti a szabályozó kallantyút, aztán összerakja. Újra megpróbálja meggyújtani. Nem ég. Még egyszer szétszedi, újra piszkálgatja, és megint összeilleszti. Ez alkalommal siker kíséri próbálkozását. Igaz, gyújtója lángja leginkább egy gázpörzsölőre hasonlít, de végre működik. Diadalittas félmosollyal kapja elő cigarettáját, rágyújt, majd egy hanyag önelégült mozdulattal lazán a műszerfal tetejére hajítja a gyújtóját. Látványos élvezettel és megkönnyebbülve szippant bele.

ROBI

Hol is tartottunk?

ÁBRIS

(nem válaszol, csak néz
maga elé)

ROBI

Ja igen, az Olasznál... nem egy
svájci óra, pontatlan is,
szétszórt is, feledékeny is...
Ismered?

ÁBRIS

(továbbra sem válaszol)

ROBI

Pár hete úgy volt, hogy
elmegyünk az Adóhivatalba...
gondoltuk kipróbáljuk... tudod,
az az új hely ott a Kis Bar
Bárral szemben...

ÁBRIS

(csendben van)

ROBI

...de elfelejtette, én meg ott
álltam üresbe... program volt,
nincs...

(az órájára néz)

Hú baszki. Minggyá' éjfél...

(mutatja az óráját)

ÁBRIS

(egykedvűen Robi órájára
néz, majd tovább bámul maga
elé ki az ablakon)

ROBI

Nekem jó... Otthon tespedek,
mit csináljak, mit csináljak
mondom, leülök tévézni... nem
vagyok egy nagy tévés de jobb
híján...

ÁBRIS

(néz előre mereven)

ROBI

Szóval, mentek a szokásos
délutáni műsorok... műsorok?
inkább hívnám őket egy rakás
szarnak de hát legyen nekik
örömük, hogy csinálják a
művészetet, nem igaz...

ÁBRIS

(szótlanul néz kifelé)

ROBI

...így jobbára csak
kapcsolgattam... volna, ha
működött volna az az a
bizbasz... de az istennek se
akart távirányítani...
nyújtogattam a kezem, tiszta
erőből nyomtam a gombokat, alig
működött... Sehol senki. Várunk
még?

ÁBRIS

(továbbra is néz maga elé)

ROBI

Felőlem... Nemsoká bejött
húgom. Mondom neki mi van,
aszondja; biztos merül az
elem... erre én; nem mondod...
erre ő; de mondom... És mégis,
ezután mit csinált? Átkapcsolt.
Hogyan? Nem hiszed el!
Nyújtogatta a kezét és tiszta
erőből nyomta a gombokat...
kész röhely...

ÁBRIS
(néz kifelé)

ROBI
Azért ma szívesebben
pezsgőzgetnék inkább...

ÁBRIS
(tovább bambul)

ROBI
Mindegy... Mikor húgom barátja
megérkezett már nem is szóltam
semmit. Nagy sportbuzi az arc,
mindig, amint megjön, átnyom
valamelyik sportcsatornára. Na,
ezt megnézem mondom. Figyeltem
mi lesz... És mit gondolsz mi
lett?... Naná! Ő is ugyanazt
csinálta. Nyújtogatta a kezét,
és teljes erejéből nyomogatta a
gombokat... hihetetlen...

ÁBRIS
(csak néz kifelé)

ROBI
Nem agyatlanság? Ott az a kis
szar, és ahelyett, hogy
kicserélnénk benne az elemet,
csak basztatjuk. Van egy
probléma, és van rá egy
megoldás. De úgy teszünk,
mintha nem lenne és szenvedünk
tovább...

ÁBRIS
(szótlánul)

ROBI
Most komolyan kérdezem, ha
ilyen pöcsömnyi dolgot nem
akarunk megoldani, akkor bármit
is meg akarunk oldani?

ÁBRIS
(néz előre)

ROBI

Mert ez nem az életünk csak a tetves tévénk... vagyis ez is az életünk de nem úgy...

Ebben a pillanatban az utca végén befordul egy autó. Nagyságát és eleganciáját tekintve ez aztán végképp nem illik bele ebbe a környezetbe. Fényszórói megvilágítják az utcát, a kocsit és a két benne várakozót.

ROBI

Lehet megérkeztek?

Az érkező autó leparkol a tulsó felén, és a lámpáival két rövidet villant.

ÁBRIS

Ezek ők.

ROBI

Biztos, hogy kettő rövid villantás a jel, nem három?

ÁBRIS

(nyomatékosan bólint)
Ők azok.

ROBI

Oké, csak nehogy összetévevesszük őket valakivel, és rossz csomagot vegyünk át.

ÁBRIS

(vesz egy mély levegőt és kinyitja az ajtót)

ROBI

(utána nyúl)
Hé, légy óvatos! Ha bármi gáz van, jelezz, ahogy megbeszéltük.

ÁBRIS

(bólint és kiszáll)

Ábris becsukja az ajtót majd a hátsó ajtóhoz lép, és a hátsó ülésről kivesz egy fémtáskát. Aztán óvatosan elindul a másik autó irányába.

ROBI

(figyeli társát, ujjai
dobolnak a kormányon és
motyog az orra alatt)
El ne szúrd haver, csak nyugi,
a szemem rajtad, a kezem a
slusszkulcson...

Az autólámpák fényének keresztüzében közelíti meg a járművet.
Valamivel előtte megáll, és hunyorogva próbálja kivenni az
autóban ülő alakokat.

Hirtelen a jobb első ajtó kinyílik, és egy csillogó magas
sarkú cipő tűnik elő mögüle, a belevaló csinos női lábakkal
együtt. Röggvest a csinos lábak gazdája is megjelenik. Egy
fiatal lány Mónika száll ki a kocsiból.

Megjelenése belevalóan dögös, szinte már-már kurvás, tekintete
szigorú és magabiztos, viselkedése egykedvűen lekezelő.

A lány határozottan elindul Ábris felé, majd megáll az autó
reflektorai előtt valamivel a fiú előtt.

MÓNIKA

Elhoztad?

ÁBRIS

El.

MÓNIKA

Minden itt van?

ÁBRIS

Itt.

(nyomatékképpen felemeli a
kezében lévő táskát és
megpaskolja)

MÓNIKA

Hadd lássam!

ÁBRIS

(közelebb lép)

MÓNIKA

Csak lassan, semmi hirtelen
mozdulat!

Ábris óvatosan Mónika felé fordítja a táskát, és lassan
kinyitja. Mónika arcát a táská belsejéből rózsaszínes fény
ragyogja be, és mintha még valami kellemes, melegséget sugárzó
melódia is felhangozna a távolból. Mónika pár pillanatig a

hangulat varázsa alá kerül, majd elégedetten csukja vissza a táska fedelét.

MÓNIKA

Ez rendben van.

ÁBRIS

(leteszi maga mellé a táskát a földre)

És hol van az én részem?

MÓNIKA

A kocsiban hagytam. Nem lehettem biztos benne, hogy állod a szavad.

ÁBRIS

Megkaphatnám én is?

MÓNIKA

Idehozom.
(nyúlna a földön lévő táskáért)

ÁBRIS

(lábát a táskára teszi)
Addig ez maradjon itt!

Mónika dacosan, szeme sarkából a srácot figyelve indul vissza a kocsinhoz, és a hátsó ülésről kivesz egy rózsaszín bőröndfélét. Öntudatosan előrébb lép és nemtörődöm mozdulattal leejti a rózsaszín bőröndfélét Ábris lábai elé, aztán visszahátrál az autó elejéhez. Ábris fél szemét a lányon tartva leguggol a bőröndféléhez, és felnyitja. A bőröndféléből erős kékes fény világítja meg Ábris arcát, és mintha a távolból pergő rockzene hallatszódna. A srác is elégedetten csukja be a bőröndöt.

MÓNIKA

A táskát megtarthatod.
Ajándék.

ÁBRIS

Kösz. Igazán nagylelkű.

MÓNIKA

Akkor ezzel végeztünk is.

ÁBRIS

Végeztünk... Az ott ő?
(a kocsiban maradt személy
felé biccent a fejével)
Nem száll ki?

MÓNIKA

Miért szállna? Neki nincs semmi
dolga veled.

ÁBRIS

Csak azt hittem...

MÓNIKA

Mit? Hogy itt még elcsevegünk
kellemesen, aztán a seggfej
haveroddal együtt elmegyünk
bulizni? Ugyan már! Nézd úgy,
mint egy üzletet. Megkaptuk,
amit akartunk. Te is, én is.
Többé nincs közünk egymáshoz.
Nem találkoztunk, nem ismerjük
egymást és nem történt semmi,
világos?

ÁBRIS

Teljesen.

MÓNIKA

Helyes. Akkor ebben maradunk.
(visszahátrál a kocsihoz és
kinyitja az ajtót)
És ne keresd a bajt, akkor nem
fog rád találni.

Azzal Mónika beszáll, az autó pedig elindul. Ábris ott
álldogálva, kezében a bőröndfélével, végignézi, ahogy a lány
és társa elhajtanak.

ÁBRIS

Elég baj az nekem, ha nem talál
rám.

Morogja az orra alatt, majd sarkon fordul, vissza barátja
kocsijához. Visszaül a helyére.

ROBI

Na, hogy ment?

ÁBRIS

Jól.

ROBI
És megvan a cucc?

ÁBRIS
Minden itt van.

ROBI
Akkor mehetünk végre?

ÁBRIS
(bólint)

ROBI
Helyes.
(gyújtást ad)
Talán valahol akad még egy
bontatlan pezsgő, ami csak ránk
vár...

Robi megfordul a kocsival, hogy elhagyhassák végre ezt a kissé kihalt helyet. Közben Ábris újra kinyitja a bőröndféleséget, a kocsi belső terében felragyog az erőteljes kék fény, és a korábban hallott pergő zene is beúszik, miközben kotorászik a cuccai közt.

ROBI
Biztos minden okés volt? Innen nézve, mintha kicsit fölényes lett volna. Szokásához híven jól kiosztott?

ÁBRIS
(morogva)
Nem. Én olvastam be neki.

ROBI
Az jó! Legalább egyszer jól megmondtad neki.

ÁBRIS
(kotorászva)
Ja...

ROBI
Ideje volt már, hogy a sarkadra állj. Megérdemelte.

ÁBRIS
(tovább kotorászva)
Ühüm...

Ábris aprólékosan átnézi a bőröndöt. Közben a kocsi lassan halad kifelé az utcából.

ÁBRIS

A rohadt életbe!

ROBI

Mi van?

A kocsi hirtelen lefékez és megáll. A zene is elhal.

ÁBRIS

A bűdös kurva...! Hol van?!

ROBI

Hol lenne? Most mentek el?

ÁBRIS

A dedikált Satriani CD-m!
(egyre ingerültebben)
Hol van a dedikált Satriani CD-
m?!
(dühösen turkál)
Picsába!

ROBI

Tuti, hogy nincs benne? Azt
mondtad, megvan minden.

ÁBRIS

(dühösebben turkál)
Elsőre úgy tűnt. De most nem
találok!

ROBI

Nézd meg jobban.

ÁBRIS

Már megnéztem, de nincs itt!
Vissza kell szereznünk
valahogy!

ROBI

(lelkesen)
Kapaszkodj! Még nem lehetnek
messze!

ÁBRIS

Gyerünk! Nyakunkon az új év!

ROBI

(erőteljes gázt adva
elindul)

Igen, a fogadalom...új év, új
élet... talán egy kicsit
tolódik, de megoldjuk, nyugi...

ÁBRIS

(dühös szarkazmussal)

Francba! Nesze neked boldog új
évet!

Azzal Robi újra gázt ad és folytatják az útjukat. A zene is
újra felcsendül.

STÁBLISTA

FADE UP

KÜLSŐ - KÜLVÁROSI NÉPTELEN KISUTCA (UGYANAZ) - SZILVESZTER
ÉJJEL

FELIRAT: (PONTOSAN) EGY ÉVVEL KÉSŐBB

Sötétség, nagy hideg. Megint.

Az utca egyik végében a ködös félhomályban egy autó áll.
(Ugyanaz.) Benne két fiatalember üldögél. (Ugyanazok.)

Robi ül a kormány mögött, mellette az anyósülésen Ábris.
Idegesnek tűnnek, miközben mintha várnának valamire.

Robi a türelmetlenebb kettejük közül. Kabátja belső zsebéből
előkotor egy cigisdobozt, kivesz belőle egy szálát, melyet
hanyag mozdulattal a szájába tesz. Közben az órájára pillant.

ROBI

Baszki. Má' majdnem éjfél...

Mutatja az időt társának, aki egykedvűen pillant az órára, majd
visszafordul a gondolataiba. Robi felemeli műanyag öngyújtóját,
hogy meggyújtsa a cigarettáját. De az öngyújtó nem gyullad
meg...

VÉGE